

PSALMEN

47, 48, 49, 50, 52, 54, 55

Gods heerschappij en bescherming, de vergankelijkheid van rijkdom en de omgang met goddeloosheid en beproevingen.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/psalmen/47-48-49-50-52-54-55

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	God als Koning over alle volken	5 min	4
2	Gods opgaan en de oproep tot lofzang	3 min	6
3	Aanbidden met verstand en betekenis	2 min	9
4	De volken en de God van Abraham	2 min	10
5	De sterke stad die vijanden afschrikt	3 min	11
6	Jeruzalem als beeld van de gemeente	2 min	12
7	De schoonheid en vestingen van Sion	2 min	14
8	Gods bescherming gehoord en gezien	4 min	15
9	Rijkdom kan een mens niet verlossen	3 min	17
10	De dwaasheid van leven alsof men niet sterft	4 min	19
11	Opstanding en rijkdom die achterblijft	2 min	21
12	Zelfverwennerij zonder werkelijk inzicht	2 min	22
13	God verschijnt uit Sion om te oordelen	3 min	23
14	God verlangt geen voedsel maar dank	3 min	25

15	Goddeloze predikers van Gods Woord	3 min	27
16	Uitgesteld oordeel is geen afstel	2 min	29
17	Gods waarschuwing aan huichelachtige dienaren	4 min	31
18	Doëg en de moord op de priesters	3 min	33
19	Doëgs hoogmoed en komende ondergang	3 min	35
20	David als beschermde olijfboom	2 min	36
21	David verraden door de Zifieten	3 min	37
22	Beproevingen ontvluchten of erdoor veranderen	4 min	39
23	Vervloeking over vijanden en verraders	3 min	41
24	Gebed, steun en de noodzaak van verandering	2 min	43
25	Moab als beeld van een onveranderd leven	3 min	45
	Om verder te lezen		46

1

God als Koning over alle volken

Laten we opnieuw naar de Psalmen gaan, deze keer naar Psalm 47. Ik wil deze psalmen graag behandelen zonder al te veel onnodig commentaar, maar natuurlijk zonder nuttige opmerkingen over te slaan. Deze is kort. Er staat:

Alle volken, klap in de handen; juich voor God met luide vreugdezang. Want de HEERE, de Allerhoogste, is ontzagwekkend, een groot Koning over de hele aarde. Hij onderwerpt volken aan ons, Hij brengt natiën onder onze voeten. Hij kiest voor ons ons erfelijk bezit uit: de glorie van Jakob, die Hij heeft liefgehad. Sela God vaart op onder gejuich, de HEERE vaart op onder bazuingeschal. Zing psalmen voor God, zing psalmen, zing psalmen voor onze Koning, zing psalmen, want God is Koning over heel de aarde; zing psalmen met een onderwijzing. God regeert over de heidenvolken; God zit op Zijn heilige troon. De edelen van de volken voegen zich bij het volk van de God van Abraham; want de schilden van de aarde zijn van God. Hij is zeer hoog verheven!

PSALMEN 47:2-10

Dit is duidelijk een feestlied waarin een overwinning wordt gevierd. Het gaat echter niet om een volledige overwinning die al behaald is, maar om een overwinning waarop wordt vooruitgezien. Hij zegt in vers 3:

Hij onderwerpt volken aan ons, Hij brengt natiën onder onze voeten.

PSALMEN 47:4

Daarmee ziet hij vooruit naar de onderwerping van alle andere volken onder de voeten van Gods volk. Natuurlijk geeft de Bijbel aan dat wij met Hem zullen regeren. Daarom wordt erover gesproken dat zij onder onze voeten worden onderworpen: Gods volk zal blijkbaar met Christus over de volken regeren.

Dit was natuurlijk ook de Joodse hoop. Zij zagen ernaar uit dat alle volken aan hen als Joods volk onderworpen zouden worden. Maar wij beseffen nu dat alle volken in werkelijkheid aan Christus onderworpen moeten worden, en niet aan de Joden zelf.

Wanneer er staat:

Alle volken, klap in de handen; juich voor God met luide vreugdezang.

PSALMEN 47:2

kan het gaan om het vieren van het feit dat God Koning wordt. In 2 Koningen 11:12 klappen mensen in hun handen bij de kroning van de koning. Het handgeklap had ermee te maken dat ze hem als het ware onder applaus zijn ambt binnenbrachten, of dat ze zijn kroning vierden. Daar wordt hier waarschijnlijk naar verwezen, samen met het juichen voor God met een stem van overwinning of triomf.

Dat God Koning is over de hele aarde wordt in vers 2 genoemd: niet alleen over Israël, maar over de hele aarde. God is Koning. In vers 8 staat ook:

God regeert over de heidenvolken; God zit op Zijn heilige troon.

PSALMEN 47:9

Niet alleen over de Israëlieten, maar ook over de heidenen. Dit is dus een psalm over Gods soevereiniteit en over de manier waarop Hij Zijn soevereine bedoelingen verwezenlijkt.

Het kan vreemd hebben geklonken dat er in vers 2 staat:

Want de HEERE, de Allerhoogste, is ontzagwekkend, een groot Koning over de hele aarde.

PSALMEN 47:3

Maar het Engelse woord 'terrible' betekent hier eenvoudigweg 'ontzagwekkend'. Het is werkelijk iets ontzagwekkends: Zijn grote soevereiniteit, de manier waarop Hij de geschiedenis bestuurt en het feit dat niemand Hem kan uitdagen en kan hopen Zijn wil ten val te brengen. Het is iets ontzagwekkends, en Hij is een groot Koning over de hele aarde.

Hij is bezig de volken onder onze voeten te onderwerpen. Ik geloof dat dit vandaag gebeurt door de prediking van het Evangelie. De volken komen onder de heerschappij van Jezus. Daarmee bedoel ik niet noodzakelijk de volken als politieke eenheden, maar afzonderlijke mensen uit de heidenvolken. Die heerschappij komt vandaag natuurlijk tot uitdrukking in de gemeente. Het bestuur van God wordt vandaag zichtbaar in de gemeente. In zekere zin komen zij dus onder onze voeten.

Wanneer er staat:

Hij kiest voor ons ons erfelijk bezit uit: de glorie van Jakob, die Hij heeft liefgehad. Sela

PSALMEN 47:5

verwijst de uitdrukking 'excellency of Jacob' waarschijnlijk naar het land zelf, het land Israël. In wezen staat hier dat God hun erfenis voor hen zal kiezen, in de zin dat Hij die voor hen veilig zal stellen en ervoor zal zorgen dat geen van hun vijanden hun aanspraak erop betwist.

2

Gods opgaan en de oproep tot lofzang

Er staat:

God vaart op onder gejuich, de HEERE vaart op onder bazuingeschal.

PSALMEN 47:6

Dit verwijst heel goed mogelijk naar de manier waarop God vroeger in de wolk boven de tabernakel opsteeg wanneer Hij op het punt stond hen verder door de woestijn te leiden. Het volk juichte dan, blies op de trompet en zei:

God staat op, Zijn vijanden worden verspreid; wie Hem haten, vluchten voor Zijn aangezicht.

PSALMEN 68:3

Vervolgens trokken ze verder en volgden ze de wolk door de woestijn.

Het is ook mogelijk dat dit verwijst naar de ark van het verbond die de berg Sion opging. Dat gebeurde toen David de ark vanuit haar eerdere verblijfplaats, het huis van Obed-Edom, naar Jeruzalem bracht en zij de heuvel opging. De ark ging omhoog. In zekere zin ging God omhoog, omdat Zijn aanwezigheid altijd met de ark verbonden was. Dat was wat Hij met de ark wilde uitbeelden. Hij is dus onder gejuich omhooggegaan. Toen David de ark Jeruzalem binnenbracht, was er beslist veel gejuich en feestvreugde.

Dan is er de herhaling in de verzen 6 en 7:

Zing psalmen voor God, zing psalmen, zing psalmen voor onze Koning, zing psalmen, want God is Koning over heel de aarde; zing psalmen met een onderwijzing.

PSALMEN 47:7-8

en:

zing lofliederen, vier keer. In het Hebreeuws is het maar één woord dat 'zing lofzangen' betekent. Het is één enkel woord, waardoor het meer een staccato-effect krijgt: heel nadrukkelijk, met een soort snelle beweging:

Zing lofliederen voor God, zing lofliederen, zing lofliederen voor onze Koning.

Dan staat er:

Want God is Koning over de hele aarde.

In vers 6 wordt Hij 'onze Koning' genoemd. Dat betekent de Koning van Gods volk, van de Joden. Maar Hij is ook Koning over de hele aarde, misschien in een andere betekenis, maar niettemin werkelijk. De laatste aansporing 'zing lofliederen' in vers 7 luidt:

zing lofliederen met verstand. De gebruikte Engelse vertaling luidt hier 'with understanding', terwijl de HSV 'met een onderwijzing' heeft. De spreker legt de Engelse formulering uit: niet alleen gedachteloze lofprijzingen, niet alleen woorden uitspreken die voor ons geen betekenis hebben. Daarom sprak Paulus, toen hij het had over bidden met de Geest en bidden met het verstand, over tongen en over de noodzaak om zowel in tongen als in je eigen taal te bidden. Beide hebben waarde. Hij zei:

Hoe is het dan? Ik zal met mijn geest bidden, maar ik zal ook met mijn verstand bidden. Ik zal met mijn geest lofzingen, maar ik zal ook met mijn verstand lofzingen.

1 KORINTHE 14:15

Hier staat:

want God is Koning over heel de aarde; zing psalmen met een onderwijzing.

PSALMEN 47:8

Dus zegt hij:

Ik zal met verstand zingen.

Dat staat in 1 Korinthe 14:15.

3

Aanbidden met verstand en betekenis

Er is behoefte aan verstandelijke aanbidding. Het is iets verstandelijks. Het is niet alleen maar iets waarbij we onszelf opzwepen door bepaalde lofprijzingsformules te scanderen: „Prijs God, prijs God, prijs God, prijs God.” Ik heb een groep gekend die precies dat deed. Ik zal ze niet bij naam noemen, omdat het een randgroep is, een soort sekte. Misschien hebben ze genoeg christelijke kenmerken om als echte christenen beschouwd te worden, maar in veel opzichten zijn ze sterk sektarisch. Een van de dingen die ze doen, is de woorden scanderen en zeggen: „O Heere Jezus! O Heere Jezus!” Dat doen ze steeds opnieuw, twintig of dertig keer. Of ze scanderen een andere Schrifttekst of iets dergelijks. Voor hen is dat krachtig. Maar mij klinkt dat in de oren als ijdele herhalingen, of op zijn minst als iets wat daar gevaarlijk dicht bij komt. Het wordt iets waarbij ze zichzelf door het scanderen opzwepen, in plaats van met verstand lofprijzingen te uiten die betrekking hebben op Gods goedheid.

Onze lofprijzingen horen iets met de werkelijkheid te maken te hebben. Dat wil zeggen: als we God prijzen, prijzen we Hem om een concrete werkelijkheid, omdat Hij goed is of omdat Hij iets wonderbaarlijks heeft gedaan. Achter onze lofprijzingen hoort een verstandelijk besef van Gods prijzenswaardigheid te liggen. De woorden van onze lofprijzing horen voor ons betekenis te hebben, met als mogelijke uitzondering wanneer we in tongen bidden. Natuurlijk geeft de Bijbel aan dat ons verstand in zulke gevallen zonder vrucht is. Maar als we alleen in tongen zouden bidden en nooit in onze eigen taal, dan zouden we ook iets missen. Daarom zei Paulus: „Ik zal beide doen.”

God wil ons verstand en niet alleen onze geest. Hij wil ons hele wezen. Hij wil dat we de Heere, onze God, liefhebben met heel ons hart, met heel onze ziel en met heel ons verstand. Dus wanneer we God prijzen, is het goed dat ons verstand Hem prijst, en niet alleen onze mond of misschien onze emoties.

4

De volken en de God van Abraham

Er wordt opnieuw verwezen naar het feit dat Hij over de heidenen regeert en op de troon van Zijn heiligheid zit. Dan staat er in vers 9:

De edelen van de volken voegen zich bij het volk van de God van Abraham; want de schilden van de aarde zijn van God. Hij is zeer hoog verheven!

PSALMEN 47:10

Dit betekent waarschijnlijk de vorsten van de volken die eerder genoemd zijn, dat wil zeggen de heidenen, hoewel het woord „volk” soms een specifieke benaming voor de Joden is. Er staat:

Zelfs het volk van de God van Abraham.

In de gebruikte Engelse vertaling is de zinsbouw hier dubbelzinnig; de HSV geeft explicieter weer dat de edelen van de volken zich bij het volk van de God van Abraham voegen. De Engelse formulering lijkt te kunnen betekenen dat met het volk de Joden bedoeld werden. Maar dat hoeft niet per se. Omdat God de Koning over heel de aarde is, is de God van Abraham de God van alle volken. Deze gedachte wordt in het Nieuwe Testament zeker vollediger uitgewerkt door Paulus, in Romeinen 4 en Galaten 3. Daar vertelt Paulus ons dat allen die geloven zoals Abraham geloofde, werkelijk het volk van Abraham zijn. Zij zijn de kinderen van Abraham.

Het zou hier dus werkelijk over de vorsten van de aarde kunnen gaan, in plaats van alleen over de vorsten van Israël. Zij worden bijeengebracht, en alle volken van de aarde die zich bij God verzamelen, zijn het volk van de God van Abraham, het volk van Abraham en zijn God.

De woorden ‘de schilden van de aarde zijn van God’ moeten eenvoudigweg betekenen dat Hij Zijn vijanden heeft overwonnen en hun wapens en schilden heeft afgenomen. Hij heeft hun verdedigingsmiddelen weggenomen. Hij is hoog verheven.

Dit is dus een psalm over soevereiniteit, over Gods totale macht over de heidenen en over de hele aarde, en over Zijn grote overwinningen, waarbij niemand Hem kon tegenhouden.

5

De sterke stad die vijanden afschrikt

Psalm 48 gaat, net als Psalm 46, over de stad van God. Psalm 46 sprak over de gerustheid en het vertrouwen in de stad van God, ondanks een veranderende en onstuimige wereld. Maar deze psalm spreekt over de schoonheid en ontzagwekkendheid van de stad van God, en over hoe die de vijanden angst aanjaagt wanneer zij de geweldige verdedigingswerken van de stad van God aanschouwen.

Dit werd natuurlijk gezegd over de letterlijke stad Jeruzalem, met haar geweldige muren, haar geweldige vestingen, enzovoort. Maar we zouden hier misschien ook geestelijke toepassingen in kunnen zien, namelijk hoe de vijand beeft. De Bijbel zegt:

U gelooft dat God één is; daar doet u goed aan. Maar ook de demonen geloven dit, en zij sidderen.

JAKOBUS 2:19

Ik geloof dat de duivel doodsbang is voor de geweldige verdedigingsmiddelen die de gemeente heeft. God is namelijk onze verdediging, de Naam van de Heere is onze sterke toren en tot de wapens van onze strijd behoort het schild van het geloof, enzovoort. Deze dingen zijn onze verdedigingsmiddelen. De stad van God van vandaag, de gemeente, heeft geweldige wapens die de vijand angst kunnen aanjagen en hem op de vlucht kunnen jagen. Zo worden ook de vijanden hier beschreven als op de vlucht gejaagd door de kracht, de duidelijk zichtbare kracht, van de muren en bolwerken van de stad van God. Ik zeg niet dat de vijand altijd voor de gemeente vlucht, want soms is de gemeente zich niet eens bewust van haar eigen veiligheid. Soms zijn christenen zich totaal niet bewust van de middelen die hun in God ter

beschikking staan. Maar ik geloof dat de duivel beeft bij de gedachte aan een christen die in de Geest is en weet welke middelen hem tegen de vijand ter beschikking staan. De vijand kan die duidelijk genoeg zien, en ik geloof dat hij er angstig voor beeft.

Er staat:

De HEERE is groot en zeer te prijzen, in de stad van onze God, op Zijn heilige berg. Mooi van ligging, een vreugde voor heel de aarde, is de berg Sion aan de noordzijde, de stad van de grote Koning!

PSALMEN 48:2-3

Deze uitdrukking, ‘the city of the great King’, wordt door Jezus gebruikt in Mattheüs 5:35, in de Bergrede, toen Hij zei:

niet bij de aarde, want dat is de voetbank van Zijn voeten; en ook niet bij Jeruzalem, want dat is de stad van de grote Koning.

MATTHEÛS 5:35

6

Jeruzalem als beeld van de gemeente

Jezus duidde Jeruzalem dus aan als de stad van de grote Koning, dat wil zeggen: in Zijn tijd. Hij had het geestelijke Jeruzalem nog niet opgericht. Hij was nog niet gestorven en uit de dood opgestaan. Maar later, eigenlijk zelfs al in dezelfde rede, de Bergrede, liep Hij vooruit op een tijd waarin de gemeente de stad van God zou zijn. Want Hij zei tegen Zijn discipelen:

U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn.

MATTHEÛS 5:14

Daarmee gaf Hij te kennen dat zij waren als een stad die op een heuvel ligt. Zijn discipelen waren de hemelse gemeenschap, en misschien lag daarin een aanwijzing dat zij zelf de stad van de grote Koning zouden worden, hoewel Jeruzalem dat op dat moment was.

Later blijkt dat natuurlijk ook uit andere teksten in het Nieuwe Testament. In Galaten 4 staat:

Maar het Jeruzalem dat boven is, is vrij, en dat is de moeder van ons allen.

GALATEN 4:26

En Hebreëen 12:22 spreekt over Sion en de stad van God als de gemeente. We weten dat wat hier over de stad van God wordt gezegd, nu op ons als de christelijke gemeenschap op aarde van toepassing is, hoewel het ooit op Jeruzalem van toepassing was.

Deze woorden zijn op muziek gezet. Ik weet echter dat sommigen dit nogal naïef hebben opgevat. Er staat in de Engelse vertaling:

Prachtig gelegen, de vreugde van de hele aarde.

Sommigen hebben gedacht dat dit over God gaat: God is 'beautiful for situation' en 'the joy of the whole earth', alsof er stond dat God in elke situatie prachtig is. Maar daar gaat het niet over. Het gaat over de berg Sion, zoals er duidelijk staat.

Eerst wordt ons verteld hoe groot de Heere is en hoezeer Hij geprezen moet worden. En daar eindigt het ook mee, in vers 14:

Want deze God is onze God, eeuwig en altijd; Hij zal ons leiden tot de dood toe.

PSALMEN 48:15

De grootheid van God staat aan het begin en aan het einde van de psalm, maar het hoofdgedeelte van de psalm gaat over de stad waarin God woont. Vandaag woont Hij in Zijn gemeente. Hij woont in Zijn volk. In die tijd beschouwde men Hem als Iemand

Die in Jeruzalem woonde. De psalm spreekt dus eerst over Hem, dan over Zijn stad, en vervolgens uitvoerig over Zijn stad.

7

De schoonheid en vestingen van Sion

Er staat:

De HEERE is groot en zeer te prijzen, in de stad van onze God, op Zijn heilige berg. Mooi van ligging, een vreugde voor heel de aarde, is de berg Sion aan de noordzijde, de stad van de grote Koning!

PSALMEN 48:2-3

De stad van onze God is in de gebruikte Engelse vertaling ‘beautiful for situation’; sommige andere Engelse vertalingen geven dit weer met ‘elevation’. De HSV heeft ‘mooi van ligging’. Jeruzalem, gebouwd op de berg Sion, ligt op een prachtige, hooggelegen plek en is:

de vreugde van de hele aarde. Nog niet, maar hij ziet een tijd voor zich waarin de hele aarde naar de stad van God zal toestromen. Daarover wordt duidelijker gesproken in Jesaja hoofdstuk 2, dat we zullen bestuderen wanneer we bij Jesaja komen.

Dan staat er in vers 3:

God is in haar paleizen; Hij is er bekend als een veilige vesting.

PSALMEN 48:4

Dat wil zeggen: in de paleizen van de stad van God is God bekend. Er staat:

Want zie, koningen hadden zich verzameld, zij waren samen opgetrokken. Zodra zij de stad zagen, waren zij verbijsterd, zij werden door schrik overmand, zij haastten zich weg. Huiver greep hen daar aan, smart als van een barende vrouw. Met een oostenwind breekt U de schepen van Tarsis stuk.

PSALMEN 48:5-8

Hij zegt in wezen dat de vijanden beven en angstig vluchten wanneer ze deze geweldige bolwerken en deze geweldige vestingen van de stad van God zien. Of dat ooit letterlijk met iemand is gebeurd, is de vraag. Maar in wezen wordt hier met woorden de indrukwekkende grootsheid van de stad zelf geprezen. Ook wordt beschreven hoe de moed de vijanden wel in de schoenen moet zinken bij de gedachte dat ze moeten proberen die geweldige vesting of citadel te verslaan.

In vers 8 staat:

Zoals wij het gehoord hadden, zo hebben wij het gezien in de stad van de HEERE van de legermachten, in de stad van onze God: God zal haar stand doen houden tot in eeuwigheid. Sela

PSALMEN 48:9

8

Gods bescherming gehoord en gezien

Dat wil zeggen, hij zegt dat de vijanden ervoor wegvluchten. Zoals we gehoord hebben, zo hebben we ook gezien. Denk terug aan Psalm 44. Daar spraken ze over wat ze gehoord hadden:

Ik heb gehoord wat God in vroeger tijden deed.

PSALMEN 44:2

Maar in Psalm 44 zagen ze het niet, en ze vroegen zich af waarom ze het niet zagen. Waarom hebben we het gehoord, maar hebben we het niet gezien? We hebben gehoord dat God deze dingen in het verleden deed. Waarom zien we Hem dat vandaag niet doen?

Hier heeft de psalmist een ander perspectief. Ze hebben niet alleen gehoord dat God zulke dingen doet; ze hebben God zulke dingen ook zien doen. Misschien rennen mensen niet letterlijk uit angst weg wanneer ze de muren zien, maar de muren en de vesting van Jeruzalem houden wel letterlijk vijanden tegen in de strijd, zodat die uiteindelijk moeten vluchten.

Dan staat er in vers 9:

O God, wij gedenken Uw goedertierenheid in het midden van Uw tempel. Zoals Uw Naam is, o God, zo is Uw roem, tot aan de einden der aarde; Uw rechterhand is vol gerechtigheid.

PSALMEN 48:10-11

Nu kan Gods Naam verwijzen naar Zijn karakter, of naar Hem, echt naar Hemzelf. Zoals God Zelf op de hele aarde is, zo zal ook Zijn lof op de hele aarde zijn. Dit herinnert ons eraan dat Zijn heerlijkheid en de kennis van Zijn heerlijkheid de aarde zullen vullen zoals het water de zee bedekt. Zoals God overal op aarde aanwezig is, zo wordt Zijn lof over de hele aarde uitgesproken.

Laat de berg Sion zich verblijden; laat de dochters van Juda zich verheugen omwille van Uw oordelen.

PSALMEN 48:12

De dochters van Juda verwijzen waarschijnlijk naar de steden van Juda, de dochtersteden van de hoofdstad Jeruzalem.

Ga rondom Sion en loop eromheen, tel haar torens, richt uw hart op haar vestingwal, kijk nauwkeurig naar haar paleizen om het aan de volgende generatie te vertellen. Want deze God is onze God, eeuwig en altijd; Híj zal ons leiden tot de dood toe.

PSALMEN 48:13-15

Of eigenlijk: tel ze.

Ten slotte wordt ons dus gezegd dat we rond Jeruzalem moeten lopen en die vestingen moeten bekijken, die muren moeten bekijken, en moeten zien hoe veilig die stad is. Ik veronderstel dat, als we daar voor onszelf een geestelijke toepassing aan willen verbinden, het zou betekenen dat we de geweldige middelen die God ons heeft gegeven en de grote veiligheid die Hij ons biedt, moeten inventariseren. Onze bescherming tegen de vijand bestaat niet uit letterlijke muren, hoewel Jesaja wel spreekt over de stad die muren heeft die behoud genoemd worden. In het Nieuwe Testament wordt ons verteld over een helm van het behoud, het borstharnas van de gerechtigheid en het schild van het geloof. Dat zijn de verdedigingswerken die God voor ons tegen de vijand heeft gebouwd en aan ons heeft overgedragen.

We moeten eromheen lopen en inventariseren wat ons ter beschikking staat. Als we ons er niet van bewust zijn, zullen we ze uiteraard niet kunnen gebruiken. We zullen doodsbang zijn wanneer er niets te vrezen valt. We zullen ineengedoken zitten en ons terugtrekken wanneer we vol vertrouwen zouden moeten oprukken, omdat we geen inventaris hebben opgemaakt van de muren, de torens en de geweldige verdedigingswerken waarin God voor ons heeft voorzien.

9

Rijkdom kan een mens niet verlossen

Nu gaan we verder met Psalm 49.

Hoor dit, alle volken, neem het ter ore, alle bewoners van de wereld, zowel eenvoudigen als aanzienlijken, rijk en arm samen. Mijn mond zal enkel wijsheid spreken, en de overdenking van mijn hart zal vol inzicht zijn.

PSALMEN 49:2-4

Met andere woorden, dit wordt weer een wijsheidspsalms. We zagen dat Psalm 37 iets was wat we een stuk wijsheidsliteratuur zouden kunnen noemen, net als Spreuken. Dit zal dus veel overeenkomsten vertonen met Spreuken. We zullen er zelfs ook veel in zien wat op Prediker lijkt.

Maar hij zegt:

Mijn mond zal enkel wijsheid spreken, en de overdenking van mijn hart zal vol inzicht zijn. Ik zal mijn oor neigen tot een spreuk, ik zal mijn verborgenheden onthullen bij harpspel. Waarom zou ik bevreesd zijn in dagen van onheil, wanneer de onrechtvaardigen mij op de hielen zitten en mij omringen? Zij vertrouwen op hun vermogen en beroemen zich op hun grote rijkdom. Niemand van hen kan zijn broeder metterdaad verlossen, hij kan God zijn losgeld niet geven. De losprijs voor hun leven is immers te kostbaar en zal voor eeuwig ontoereikend zijn. Hij zou dan voor altijd verder leven, en het verderf niet zien.

PSALMEN 49:4-10

Nu is dit een interessante uitspraak. In wezen wordt er gezegd dat, als je op je rijkdom vertrouwt, één ding dat je moet beseffen is dat je rijkdom je niet van de ondergang kan redden. Je rijkdom kan je leven niet van de ondergang verlossen. Rijk zijn zal je niet van de dood redden. Rijkdom redt niet van de dood.

Het herinnert ons aan 1 Petrus 1:18–19, waar staat dat God ons heeft verlost — dat is hetzelfde woord dat hier wordt gebruikt —

in de wetenschap dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam.

1 PETRUS 1:18-19

Een mens kan zichzelf niet met rijkdom verlossen. Hij kan niet door middel van rijkdom zijn eeuwige leven regelen. Zelfs God heeft ons eeuwige leven niet door middel van rijkdom geregeld. Hij heeft ons niet verlost met zilver en goud, of met zulke dingen, maar Hij heeft dat gedaan met het bloed van Christus.

De erkenning dat rijkdom niet toereikend is om het leven van een mens te verlossen, wordt hier heel mooi verwoord in de verzen 6 tot en met 9. Het gedeelte uit 1 Petrus dat ik noemde, was 1 Petrus 1:18–19.

10

De dwaasheid van leven alsof men niet sterft

Vers 10:

Want hij ziet dat wijzen sterven, dat een dwaas en een onverstandige samen omkomen en hun vermogen aan anderen nalaten.

PSALMEN 49:11

We hebben gezien dat dit op Prediker lijkt, en het lijkt ook op Psalm 39, vers 5 en 6.

Hun diepste gedachte is dat hun huizen voor eeuwig zullen bestaan, hun woningen van generatie op generatie; zij noemen de landen naar hun naam. Toch blijft de mens, in al zijn aanzien, niet bestaan; hij wordt gelijk aan de dieren, die vergaan. Deze weg die zij gaan, is hun dwaasheid; toch scheppen hun nakomelingen behagen in hun woorden. Sela

PSALMEN 49:12-14

of hun dwaasheid. Wat hier wordt gezegd, is dat degenen die op hun rijkdom vertrouwen in een dwazenparadijs leven. Ze zijn misleid. Met hun rijkdom zijn ze niet in staat de ziel van hun broeder, of zelfs hun eigen ziel, van de dood of van het verderf vrij te kopen. Toch gedragen ze zich en denken ze alsof ze eeuwig zullen leven.

Nu staat er in vers 10 dat ze wel degelijk zien dat wijze mensen sterven, net zoals dwaze mensen sterven. Ze zien mensen sterven. Maar ondanks wat ze om zich heen zien, lijken ze dat feit te negeren. Hun innerlijke gedachte is dat zij de uitzondering zullen zijn. Mensen zijn geneigd zo te denken, vooral mensen die risico's nemen, maar zelfs mensen die dat niet doen. Ze lijken te denken: ook al zijn anderen gestorven, op de een of andere manier lijkt het alsof het mij nooit zal overkomen.

Niemand denkt werkelijk op rationele wijze dat hij nooit zal sterven. Iedereen weet dat hij op een dag zal sterven, maar het komt gewoon nooit bij hem op dat hij binnenkort zou kunnen sterven. Andere mensen sterven jong. Andere mensen krijgen een auto-ongeluk. Andere mensen worden vroeg, of zelfs laat, door hun zonden ingehaald. Maar meestal is de zondaar degene die de gok heeft gewaagd dat het hem niet zal overkomen.

Hier zegt de wijsheidsdichter dat ze andere mensen zien sterven. Ze zien dat zowel wijze mensen als dwazen sterven en dat ze uiteindelijk hun geld aan andere mensen moeten nalaten. Maar ze denken niet dat dit henzelf zal overkomen. Innerlijk leven ze in de overtuiging dat het hun niet zal overkomen. Hun huizen zullen eeuwig blijven

bestaan, hun woonplaatsen van generatie op generatie. Ze noemen zelfs hun landerijen naar zichzelf, alsof dat hen in leven zal houden, omdat die landerijen hun naam dragen en de landerijen vanzelfsprekend zullen blijven bestaan.

Toch, zo staat er, houdt een mens niet stand, ook al staat hij in aanzien. Hij blijft niet. Hij is als de dieren die vergaan. Dieren en mensen vergaan op dezelfde manier. En in vers 13 staat:

Deze weg van hen is dwaas. Dat wil zeggen: ze negeren de werkelijkheid op dwaze wijze. Toch staat er:

Toch stemmen hun nakomelingen, hun kinderen, in met wat zij zeggen.

Dat betekent dat hun kinderen niet van hun fouten leren.

De rijke man zou van de fouten van andere mensen moeten kunnen leren. Hij kon zien dat andere mensen vóór hem gestorven waren en hun geld aan anderen moesten nalaten. Hun geld heeft hen niet gered. Maar hij ziet dat niet. Hij negeert dat feit, leeft zo verder en vergaat uiteindelijk ook. Zijn kinderen, die dat hadden moeten zien en ervan hadden moeten leren, leren er evenmin van. Ze keuren gewoon zijn hele levenswijze goed en gaan dezelfde weg als hij. Zo laat hij zien hoe onleerbaar de mens is: hoe de mens niet van de fouten van andere mensen leert zoals hij zou moeten doen, en uiteindelijk zelf dezelfde fouten maakt.

11

Opstanding en rijkdom die achterblijft

Dan staat er:

Als schapen zet men hen in het graf, de dood zal hen weiden. De oprechten zullen in de morgen over hen heersen, het graf zal hun gestalte doen wegteren, ver van hun woning.

PSALMEN 49:15

Dan wordt er verwezen naar de opstanding van de doden:

Maar God zal mijn ziel verlossen uit de greep van het graf, want
Hij zal mij opnemen. Sela

PSALMEN 49:16

Hij zal mij uit het graf terugroepen.

Wees niet bevreesd, wanneer een man rijk wordt, wanneer
de eer van zijn huis groot wordt, want bij zijn sterven zal hij
niets van dat alles meenemen, zijn eer zal hem in het graf
niet nadalen.

PSALMEN 49:17-18

De apostel Paulus moet aan deze Schrift hebben gedacht toen Paulus in 1 Timotheus 6:7 zei:

Want wij hebben niets de wereld ingedragen, het is duidelijk dat
wij ook niets daaruit kunnen wegdragen.

1 TIMOTHEÛS 6:7

Hij wijst erop dat we geld niet moeten liefhebben, dat we niet naar geld moeten streven en dat we tevreden moeten zijn met voedsel en kleding. Hij zei: want wat maakt het uit als we meer dan dat krijgen? Het is hoe dan ook niet iets waar we voor de eeuwigheid iets aan zullen hebben. We kunnen het niet meenemen. Hij moet dit uit deze psalm hebben gehaald.

Vers 17 zegt:

want bij zijn sterven zal hij niets van dat alles meenemen, zijn eer zal hem in het graf niet nadalen. Al prijst hij zich in zijn leven gelukkig, al looft men u, omdat u zichzelf te goed doet, toch zal hij komen tot het geslacht van zijn vaderen; voor altijd zullen zij het licht niet zien. De mens, die wel in aanzien is, maar geen inzicht heeft, wordt gelijk aan de dieren, die vergaan.

PSALMEN 49:18-21

12

Zelfverwennerij zonder werkelijk inzicht

Er wordt gezegd dat hij tijdens zijn leven het beeld lijkt te zijn van een man die zegen ervaart. Hij verwent zichzelf met elk soort luxe, elk soort voorrecht en elk soort genot. Andere mensen lijken ook met hem weg te lopen, want in Spreuken staat dat iedereen bevriend is met iemand die geld heeft. Zolang je geld hebt, zul je veel vrienden hebben, of in elk geval schijnvrienden.

Er staat:

De mensen zullen u prijzen wanneer u goed voor uzelf zorgt.

Dat wil zeggen: je leeft gewoon voor je eigen belangen, en de mensen zullen je daarom prijzen. Als je een zelfopofferend leven gaat leiden, zullen mensen je om de een of andere reden bekritiseren, vooral je familie. Wanneer je het goed voor jezelf regelt en gewoon een zelfzuchtig leven vol zelfverwennerij leidt, zullen je ouders en dat soort mensen je prijzen en zeggen: 'Tjonge, je hebt het echt gemaakt. Dat heb je echt slim aangepakt.' Maar als je alles opgeeft om God te volgen en Hem te dienen in betrekkelijke armoede of wat dan ook, denken mensen: 'Zo, wat een sukkel. Wat een stomme dwaas. Je hebt het echt verknald in je leven. Kijk eens hoe je je leven verspilt.'

Dat is wat hier wordt gezegd: als je het goed voor jezelf regelt, zullen mensen je daarom prijzen. Maar zo iemand, die voor zichzelf leeft en zichzelf verwent in plaats van in het licht te wandelen, zal omkomen, net zoals zijn vaderen zijn omgekomen. Daar had hij aan moeten denken. Hij zag zijn vaderen vóór hem het graf ingaan, en nu zal hij daar ook heengaan.

Ze zullen het licht niet zien, omdat ze zich er tijdens hun leven niet toe verbonden hebben in het licht te leven. Wat hij dus in wezen zegt, in vers 20, is dat zelfs een man die door andere mensen geëerd wordt, als hij geen inzicht heeft, niet veel beter af is dan een dier, dat evenmin inzicht heeft. Zelfs mensen die in de samenleving geëerd worden, zijn niet beter af dan dieren als ze geen inzicht hebben.

13

God verschijnt uit Sion om te oordelen

Laten we verdergaan met hoofdstuk 50. Hoofdstuk 50 bevat een paar goede dingen. Het grootste deel ervan is een godsspraak die door God wordt uitgesproken. Er staat een bepaalde uitspraak over Gods heerlijkheid die zichtbaar is in Zijn stad, Sion. Dat zou een beeld kunnen zijn van de toekomstige heerlijkheid van de gemeente, want:

Want de aarde zal vol worden met de kennis van de heerlijkheid van de HEERE, zoals het water de bodem van de zee bedekt.

HABAKUK 2:14

In de eerste drie verzen worden enkele van dezelfde beelden gebruikt. Maar na vers 3 krijgen we een door God uitgesproken godsspraak, die enkele krachtige woorden bevat.

De eerste drie verzen, Psalm 50:

Een psalm van Asaf. De God der goden, de HEERE, spreekt, en roept de aarde, vanwaar de zon opkomt tot waar hij ondergaat.

PSALMEN 50:1

Het opgaan van de zon verwijst naar het oosten, en het ondergaan ervan verwijst naar het westen. Dus van oost tot west heeft God de aarde geroepen. Misschien is dit precies wat er nu gebeurt. Van oost tot west, over de hele wereld, laat God Zijn oproep uitgaan tot mensen om op het Evangelie te reageren.

Er staat:

Uit Sion, de volmaakte schoonheid, verschijnt God blinkend.

PSALMEN 50:2

Dit zou ook op de gemeente kunnen slaan: de gemeente, Sion, Gods volk. Hij straalt vanuit ons. Hij straalt vanuit ons leven. Zijn heerlijkheid is op ons te zien.

Onze God komt en zal niet zwijgen; voor Zijn aangezicht verteert een vuur, rondom Hem stormt het geweldig.

PSALMEN 50:3

We weten dat dit bij de wederkomst waar is:

wanneer Hij met vlamvend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.

2 THESSALONICENZEN 1:8

Dat wordt genoemd in 2 Thessalonicenzen 1:8.

Hij roept tot de hemel daarboven en tot de aarde, om over Zijn volk recht te spreken:

PSALMEN 50:4

Dit is wat Hij zegt:

Verzamel Mij Mijn gunstelingen, die een verbond met Mij sluiten door offers.

PSALMEN 50:5

Dit zou het offer van het bloed van Jezus zijn, waardoor wij tot het nieuwe verbond zijn toegetreden. Toen Jezus tijdens het laatste Avondmaal met Zijn discipelen die beker liet rondgaan, zei Hij:

Evenzo nam Hij ook de drinkbeker na het gebruiken van de maaltijd en zei: Deze drinkbeker is het nieuwe testament in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt.

LUKAS 22:20

Het nieuwe verbond is dus door het bloed van Jezus Christus tot stand gekomen.

14

God verlangt geen voedsel maar dank

Luister, Mijn volk, en Ik zal spreken, Israël, Ik zal onder u getuigen: Ik, God, ben uw God. Niet om uw offers zal Ik u straffen, want uw brandoffers houd Ik voortdurend voor ogen. Toch hoeft Ik uit uw huis geen jonge stier te nemen of bokken uit uw kooien, want al de wilde dieren in het woud zijn van Mij, de dieren op duizend bergen.

PSALMEN 50:7-10

Met andere woorden: op alle heuvels.

Ik ken alle vogels van de bergen, het wild van het veld is bij Mij.

PSALMEN 50:11

Dit is waar, want Jezus zei dat God het zelfs weet wanneer één vogel dood neervalt. Hij zegt dus:

**Ik ken alle vogels van de bergen, het wild van het veld is bij Mij.
Als Ik honger had, Ik zou het u niet zeggen; want van Mij is de
wereld en al wat zij bevat.**

PSALMEN 50:11-12

Dit is een reactie op de verkeerde opvatting van de heidenen dat zij hun goden te eten gaven wanneer ze dierenoffers brachten. Het was alsof ze de goden vlees voorzetten om op te eten. Misschien was iets daarvan ook in het denken van de Joden doorgedrongen. Per slot van rekening waren er momenten waarop de geur van de offers werd omschreven als een aangename geur in Gods neusgaten, enzovoort. Sommigen van hen zijn misschien gaan denken dat God als de heidense goden was. Ze zagen Hem dan als Iemand Die de offers at omdat Hij honger had.

God zegt hier: ‘Luister, alle dieren ter wereld behoren Mij toe. Als Ik honger had, zou Ik niet naar jullie toe komen en jullie vragen Mij een dier te geven. Ik bezit alle wilde dieren ter wereld, iedere vogel, ieder dier in de bergen en al het vee op duizend heuvels. Als Ik honger had, zou Ik er niet mee naar jullie toe komen, want de wereld behoort Mij toe, met alles wat zij bevat.’ Dat laatste, ‘alles wat zij bevat’, is ook een citaat uit Psalm 24:1:

**De aarde is van de HEERE en al wat zij bevat, de wereld en wie
er wonen.**

PSALMEN 24:1

In vers 13 zegt God:

Zou Ik stierenvlees eten of bokkenbloed drinken?

PSALMEN 50:13

Hij zegt daar dat Hij niet zo geïnteresseerd is in het eten van dieren. Daar gaat het Hem niet om. Als mensen zo over Hem denken, alsof je God tevreden kunt stellen door Hem gewoon wat vlees aan te bieden, zoals een mens verzadigd kan worden door hem een maaltijd met biefstuk of iets dergelijks te geven, dan laat God Zich niet zo gemakkelijk tevredenstellen. Hij zoekt iets anders. Hij zoekt het offer van dankzegging.

In vers 14 staat:

Offer dank aan God en kom aan de Allerhoogste uw geloften na.

PSALMEN 50:14

Het offer van dankzegging en lofprijzing wordt in Hebreeën 13:15 aangeduid als een geestelijk offer: de vrucht van onze lippen, het offer van lofprijzing. Hebreeën 13:15 spreekt daarover als het offer dat wij als een geestelijk priesterschap brengen. De gelovige in Christus is een priester, maar niet van het lichamelijke soort, niet zoals Aäron. Wij brengen geen lichamelijke offers, maar we brengen wel geestelijke offers. Een van die offers is de vrucht van onze lippen: lofprijzing en dankzegging aan God. Daartoe werd zelfs in het Oude Testament al opgeroepen, in vers 14.

15

Goddeloze predikers van Gods Woord

Nu staat er in vers 16:

Maar tegen de goddeloze zegt God: Hoe durft u over Mijn verordeningen te vertellen en Mijn verbond in uw mond te nemen?

PSALMEN 50:16

Dit is aan goddeloze mensen gericht. Hij zegt:

Wie ben jij dat je Mijn woorden tegen de mensen spreekt?

Denk eens aan hoeveel predikers tegenwoordig Gods woorden prediken, maar zelf goddeloze mannen zijn. God zegt:

Maar tegen de goddeloze zegt God: Hoe durft u over Mijn verordeningen te vertellen en Mijn verbond in uw mond te nemen? Want ú haat de vermaning en werpt Mijn woorden achter u weg. Ziet u een dief, dan loopt u met hem mee; en uw deel is met overspelers.

PSALMEN 50:16-18

Het is letterlijker waar dan je misschien denkt, maar dit zou van toepassing kunnen zijn op veel mensen met een openbare bediening, soms een mediabediening, vooral mensen op televisie en de radio. Zeker lang niet allemaal, maar een groot aantal mensen heeft zo'n onpersoonlijke bediening. Hun bediening berust er in wezen op dat hun persoonlijkheid verkoopbaar is door de klank van hun stem of iets dergelijks, via de radio of op televisie. Zo kunnen ze een grote schare volgelingen krijgen, maar niemand kent hen echt. Niemand weet echt hoe ze leven.

Veel van deze mensen leven hebzuchtig. Velen van hen zijn betrokken bij praktijken om geld binnen te halen en fondsen te werven die niet bepaald eerlijk zijn, enzovoort. Ze stemmen in met diefstal, en velen van hen plegen zelfs overspel. Helaas is dit een werkelijkheid die bijna alle rondreizende predikers leren kennen. Want wanneer wij rondreizen en prediken, worden we door verschillende gemeenten ontvangen. Dan komen we, of we dat nu willen of niet, dingen te weten over andere rondreizende predikers die vóór ons langs zijn geweest en door hun immorele, oneerlijke en diefstachtige gedrag zichzelf en het Evangelie een slechte naam hebben bezorgd.

Het is werkelijk iets verdrietigs. Er zijn zoveel charlatans en bedriegers die Gods inzettingen en Zijn verbond in hun mond nemen. Maar God zegt:

Wie ben jij? Wat heb jij ermee te maken dat je Mijn voorschriften verkondigt, jij slecht mens?

Jullie houden je niet aan Mijn woorden. Daarom hebben jullie niet het recht ze uit te spreken, zegt Hij in vers 16 en 17. Als dat zo is, moeten we ervoor zorgen dat, wanneer we de woorden van God tot mensen spreken, het ook woorden zijn waaraan wij ons houden. We verwachten niet eenvoudigweg dat zij doen wat wij zeggen en niet wat wij doen.

16

Uitgesteld oordeel is geen afstel

In vers 19 staat:

Uw mond gebruikt u voor het kwaad, uw tong smeedt bedrog aan bedrog.

PSALMEN 50:19

Het klinkt als een brief die de Bucks hebben gekregen over bedrieglijke praktijken van bepaalde mensen die het Woord van God prediken.

U zit daar en spreekt kwaad tegen uw broeder, u werpt een smet op de zoon van uw moeder. Zulke dingen doet u en Ik zwijg; u denkt dat Ik net zo ben als u. Ik zal u straffen en uw zonden voor uw ogen uitstallen.

PSALMEN 50:20-21

Dat zei God.

Hij zegt:

Je hebt al deze slechte dingen gedaan en Ik ben niet meteen tegen je opgetreden. Ik zweeg. Omdat Ik zweeg, dacht je dat Ik net als een mens was die zulke dingen misschien vergeet.

Mensen vergeten dingen. Je dacht dat Ik een persoon zoals jijzelf was, die deze dingen zou vergeten. Hij zegt:

Ik ga het niet vergeten. Ik ga je ervoor terechtwijzen. Ik ga het je betaald zetten.

Hetzelfde beginsel wordt genoemd in het boek Prediker: omdat God niet onmiddellijk oordeelt, denken mensen dat ze ermee weg zullen komen, en worden ze steeds slechter. Dat staat in Prediker 8:11:

Omdat het vonnis over een slechte daad niet snel geveld wordt, daarom blijft het hart van de mensenkinderen in hen vervuld van kwaaddoen.

PREDIKER 8:11

Omdat God niet onmiddellijk oordeelt, denken mensen dat ze ermee weggelaten worden. Daardoor raken ze steeds vaster besloten hun slechte wegen te volgen. Dat is wat Hij hier in vers 21 zegt. Hij zegt:

Zulke dingen doet u en Ik zwijg; u denkt dat Ik net zo ben als u. Ik zal u straffen en uw zonden voor uw ogen uitstallen.

PSALMEN 50:21

Met andere woorden, je dacht misschien dat Ik het zou vergeten of door de vingers zou zien, zoals een mens dat zou kunnen doen. Maar Hij zegt:

Nee, Ik ga je terechtwijzen en alles voor je ogen op een rijtje zetten.

Hij zegt:

Zulke dingen doet u en Ik zwijg; u denkt dat Ik net zo ben als u. Ik zal u straffen en uw zonden voor uw ogen uitstallen. Begrijp dit toch, u die God vergeet; anders verscheur Ik, en er is niemand die redt. Wie dank offert, zal Mij eren; wie de rechte weg gaat, zal Ik Gods heil doen zien.

PSALMEN 50:21-23

17

Gods waarschuwing aan huichelachtige dienaren

Het archaïsche Engelse woord ‘conversation’ in de gebruikte vertaling betekent hier ‘levenswandel’ of ‘gedrag’. Hij zegt dat iedereen die lof offert, God verheerlijkt, maar dat wordt bepaald door het tweede deel: degenen die juist leven. Je kunt God niet werkelijk verheerlijken door Hem alleen met woorden lof te offeren. Je moet Hem ook lof offeren door de manier waarop je leeft. Je leven moet God prijzen. Dan zullen je woorden Hem verheerlijken, en anders niet. We zien hier dus dat God vanuit Sion spreekt. In deze psalm straalt Hij en komt Hij, met een groot vuur voor Hem uit, te midden van een hevige storm. Hij verheft Zijn stem en spreekt eerst tot Zijn eigen volk. Hij verzamelt Zijn eigen volk, Zijn heiligen, zegt Hij in vers 5. Hij spreekt tot hen over hoe onafhankelijk Hij is van hun uiterlijke godsdienstige vormelijkheid, en over het feit dat Hij hun offer niet nodig heeft. Hij heeft geen honger. Wat Hij van hen wil, is dankzegging en lof.

Dan richt Hij Zich tot de goddeloze huichelaars die het Woord van God prediken, maar zelf goddeloze mannen zijn. Hij zegt:

Je dacht al die tijd dat je ermee wegkwam, maar nu ga Ik je ter verantwoording roepen en zul je rekenschap moeten afleggen van alles wat je hebt gedaan.

Hij zegt in vers 22:

Denk hier nu eens over na, jullie die God vergeten, voordat Ik jullie aan stukken scheur.

Dat is een boodschap voor mensen in deze tijd die denken dat ze ermee weggelopen. Ze vergeten God. Hij zegt:

Luister nu, denk hier eens over na, voordat Ik kom en jullie aan stukken scheur.

Jezus deed een uitspraak die hier sterk op lijkt. Ik wou dat ik nog precies wist waar het was, maar ik denk aan het einde van Mattheüs 24. Je zou kunnen denken dat het niet erg bij God past om te spreken over mensen in stukken scheuren. Het klinkt nogal

onaangenaam. Maar zelfs Jezus sprak in soortgelijke bewoordingen.

In Mattheüs 24:48–51 staat — Jezus is aan het woord:

Maar als die slechte dienaar in zijn hart zou zeggen: Mijn heer blijft nog lang weg, en zou beginnen zijn mededienaren te slaan en te eten en te drinken met de dronkaards, dan zal de heer van deze dienaar komen op een dag waarop hij hem niet verwacht en op een uur dat hij niet weet; en hij zal hem in stukken houwten en hem doen delen in het lot van de huichelaars; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

MATTHEÛS 24:48-51

— echt, hem doormidden hakken —

Het lijkt erop dat Jezus juist deze psalm in gedachten had. In de psalm spreekt God namelijk de huichelaars aan, de mensen die beweerden dienaren van God te zijn, maar toch in weelde leefden. Ze aten en dronken met de veelvraten en de dronkaards. Ze leefden niet rechtvaardig, hoewel ze beweerden Gods dienaren te zijn en Zijn Woord spraken.

Toch zegt Hij dat hun Heere zal komen wanneer ze Hem niet verwachten, als ze zich niet bekeren. Ook hier denken ze dat ze ermee weggkomen. Ze denken niet dat Hij wraak zal nemen. Maar wanneer Hij wel komt, zal Hij hen doormidden hakken en, zoals vers 51 zegt, hun het lot van de huichelaars laten delen. Want in werkelijkheid zijn ze huichelaars: ze doen alsof ze dienaren van Jezus zijn, maar zijn in werkelijkheid geen dienaren van Jezus. Hij zegt dat Hij hen doormidden zal hakken. Hier, in Psalm 50, vers 22, staat:

Begrijp dit toch, u die God vergeet; anders verscheur Ik, en er is niemand die redt.

PSALMEN 50:22

18

Doëg en de moord op de priesters

Dat is geen erg aangename noot om die psalm mee af te sluiten, dus gaan we verder met een andere. Deze psalm kwam voort uit een heel verdrietige situatie. We zijn nu bij Psalm 52. Psalm 51 hebben we bij een andere gelegenheid al behandeld. Het opschrift van Psalm 52 vertelt ons:

Toen Doëg, de Edomiet, bij Saul kwam en hem vertelde: David is naar het huis van Achimelech gekomen.

PSALMEN 52:2

Het verhaal hier is dat David voor Saul vluchtte. Een van de eerste plaatsen waar hij naartoe ging, was Nob, waar de tabernakel stond. Hij vroeg de priester of ze eten hadden. De priester had niets te eten behalve het toonbrood, waarvan het David niet geoorloofd was te eten. Toch at hij het. Hij nam ook het zwaard van Goliath mee, want hij vroeg:

Heb je wapens?

Hij zei:

Toen zei de priester: Het zwaard van Goliath, de Filistijn, die door u verslagen is in het Eikendal, zie, dat ligt hier, in een kleed gewikkeld, achter de efod. Als u dat mee wilt nemen, neem het mee, want er is hier geen ander dan dat. David zei: Zoals dat is er geen tweede, geef het mij.

1 SAMUEL 21:9

Eigenlijk behoorde het David toe, want hij was degene die Goliath had verslagen. David nam dus het brood en het zwaard en vluchtte.

Maar er was daar een man die Doëg heette, een Edomiet, geen Jood. Hij was een van Sauls dienaren. Hij ging Saul vertellen dat de priester dit had gedaan. Saul liet de priester bij zich komen en zei:

Toen zei Saul tegen hem: Waarom hebt u tegen mij samengespannen, u en de zoon van Isai, door hem brood en een zwaard te geven, en God voor hem te raadplegen, zodat hij kan opstaan als iemand die mij belaagt, zoals op deze dag?

1 SAMUEL 22:13

De priester zei:

Maar Achimelech antwoordde de koning en zei: Wie van al uw dienaren is zo trouw als David, de schoonzoon van de koning, die u voortdurend gehoorzaam is, en geëerd is in uw huis? Ben ik vandaag begonnen met God voor hem te raadplegen? Daar is bij mij geen sprake van! Laat de koning geen beschuldiging leggen op zijn dienaar of op het hele huis van mijn vader, want uw dienaar heeft van al deze dingen, klein of groot, niets geweten.

1 SAMUEL 22:14-15

De koning zei:

Nee, jij spant met David tegen mij samen.

Daarom liet hij de priester doden, en niet alleen de priester, maar ook al zijn zonen. Ik weet niet meer hoeveel het er waren. Ik denk dat het er misschien zeventig waren, of zoiets, die hij liet doden — een heleboel. Saul vermoordde deze onschuldige priesters.

Toen David ervan hoorde, was hij natuurlijk diepbedroefd, want er was maar één van hen ontkomen. Een van de zonen van Achimelech ontsnapte en sloot zich bij David aan. Toen David het verhaal hoorde, huilde hij en zei: ‘Ik ben de oorzaak geworden

van de dood van jouw familie en de priesters, enzovoort.’ Het was een heel verdrietige situatie, omdat al die onschuldige mannen door de waanzinnige Saul waren gedood, in zijn paranoia.

19

Doëgs hoogmoed en komende ondergang

David beseftte dat het gedeeltelijk zijn schuld was, want hij zei: ‘Toen ik Doëg daar zag, beseftte ik al dat hij iets kwaads zou uithalen. Ik wist dat hij problemen zou veroorzaken.’ Hier staat dat hij deze psalm in die tijd schreef, toen Doëg, de Edomiet, kwam en Saul vertelde dat David naar het huis van de priester Achimelech was gekomen. Natuurlijk had David het verschrikkelijke lot dat die priesters daarna trof in gedachten toen hij deze psalm schreef. In vers 1 zegt hij: ‘O machtige man.’ Hij heeft het duidelijk over Doëg, maar noemt hem waarschijnlijk sarcastisch een machtige man. Toen Saul boos was op de priesters, sprak hij een van zijn soldaten die erbij stonden aan en zei: ‘Dood deze priesters.’ Maar de soldaat wilde het niet doen. Hij wilde de gezalfden van de Heere, de priesters, niet aanraken. Hij wilde Saul niet gehoorzamen. Dus Saul werd boos. Hij zei tegen Doëg: ‘Dood jij hen.’ Doëg was niet eens een Jood. De priesters en God konden hem niets schelen. Dus greep hij zijn zwaard en doodde alle priesters, en zo toonde hij dat hij een machtige man was.

In feite probeerde hij waarschijnlijk alleen maar bij de koning in een goed blaadje te komen, om bevorderd te worden in de gelederen, enzovoort. Daarom spreekt David hem sarcastisch aan als een machtige man. Je moet wel een groot man zijn om met je zwaard een groep ongewapende priesters te doden. Hij is heel sarcastisch wanneer hij Doëg hier als een machtige man aanspreekt. Hij zei dit niet waar Doëg het kon horen, maar hij schreef het alsof hij hem rechtstreeks aansprak.

Hij zegt:

Waarom beroemt u zich op het kwaad, geweldenaar? Gods goedertierenheid duurt toch de hele dag! Uw tong bedenkt enkel schadelijke dingen, als een geslepen scheermes dat bedrieglijk werkt. U hebt het kwaad lief boven het goede, de leugen boven het spreken van recht. Sela U hebt lief alle verslindende woorden en een tong vol bedrog. Maar God zal u voor altijd afbreken; Hij zal u grijpen en wegrukken uit de tent, ja, u ontwortelen uit het land van de levenden. Sela De rechtvaardigen zullen het zien en ontzag hebben; zij zullen om hem lachen en zeggen: Zie, de man die God niet tot zijn kracht maakte, maar op zijn grote rijkdom vertrouwde; hij was sterk geworden door zijn schadelijk handelen. Maar ik zal zijn als een bladerrijke olijfboom in het huis van God; ik vertrouw op Gods goedertierenheid, eeuwig en altijd. Ik zal U voor eeuwig loven, om wat U gedaan hebt; ik zal Uw Naam verwachten, want die is voor Uw gunstelingen goed.

PSALMEN 52:3-11

zei David. Het is een heel korte psalm, waarvan het eerste deel gericht is tot Doëg, de goddeloze moordenaar van de priesters. David zei in wezen: 'Ook al probeer je jezelf door goddeloosheid hogerop te werken, God zal je straffen en Hij zal je uit het land van de levenden wegvagen.' Dat wil zeggen: Hij zal je doden.

20

David als beschermde olijfboom

Dan zegt hij:

Maar ik ben als een groene olijfboom.

De gebruikte Engelse vertaling spreekt hier van een ‘green olive tree’, waarop de spreker zijn beeld van een jonge, uitlopende boom baseert; de HSV heeft ‘bladderrijke olijfboom’. Hij legt het zo uit: ‘Ik ben een jonge olijfboom. Ik heb een toekomst. Jij hebt geen toekomst. God zal je wegvagen. Maar ik heb een toekomst, zoals een jonge, groene boom die nog maar net begint uit te lopen. Mijn loopbaan ligt voor me. Mijn toekomst ligt voor me.’

Hoewel David op de vlucht leek te zijn en het leek alsof Davids kortstondige loopbaan voorbij was, zag David zichzelf als iemand die nog een lang leven voor zich had. Dat was anders dan Doëg, die weggevaagd zou worden. David zou lang leven, als een boom die nieuw en groen is en groeit in het huis van de Heere, zodat hij op een beschermde plaats staat. In de voorhoven, in de buitenste voorhof van het tempelterrein, stonden bomen die door de Levieten waren geplant en onderhouden. Ze werden beschermd. Het waren heilige bomen. David zei: ‘Ik ben als een van die bomen. Ik word beschermd. God zorgt voor mij en ik heb nog een lang leven voor me. En ik vertrouw voor eeuwig op de barmhartigheid van God.’

Dan wendt hij zich tot God en zegt:

Ik zal U voor altijd prijzen omdat U het hebt gedaan. En ik zal vertrouwen op Uw Naam, want die is goed in de ogen van Uw heiligen.

Hij weet dat hij een tijd zal moeten wachten. Hij weet dat hij op een dag weer in het huis van de Heere zal zijn en weer in Jeruzalem zal zijn, maar dat hij een poos moet wachten. Er zal wat geduld nodig zijn, want het gebeurt niet onmiddellijk. Daarom zegt hij:

Ik zal vertrouwen op Uw Naam, want die is goed in de ogen van Uw heiligen.

21

David verraden door de Zifieten

Een andere psalm met een historisch opschrift erboven is Psalm 54. We hebben Psalm 53 al bestudeerd en opgemerkt dat die identiek was aan Psalm 14. We hebben die beide psalmen samen bestudeerd. Psalm 14 en Psalm 53 zijn vrijwel identiek, met slechts een

paar wijzigingen, en daar hebben we het al over gehad.

Dan gaan we nu verder met Psalm 54. Het opschrift ervan zegt dat deze psalm werd geschreven toen de Zifieten kwamen en tegen Saul zeiden:

Verbergt David zich niet bij ons?

PSALMEN 54:2

Dat wil zeggen: de mensen uit Zif. Een van de plaatsen waar David voor Saul naartoe vluchtte, was bij een groep mensen die in een gebied woonde dat Zif heette. De mensen daar gingen hem bij Saul aangeven, zodat hij verder moest vluchten. Hij was boos op deze mensen en riep in Psalm 54 tot God tegen hen uit.

Verlos mij, o God, door Uw Naam, en verschaf mij recht door Uw kracht. Hoor mijn gebed, o God, neem de woorden van mijn mond ter ore, want vreemden staan tegen mij op.

PSALMEN 54:3-5

Dit zouden de Zifieten zijn, degenen die hem hadden moeten opnemen en verbergen. Ze leverden hem uit.

Want vreemden staan tegen mij op, geweldplegers staan mij naar het leven; zij houden God niet voor ogen. Sela

PSALMEN 54:5

Dat zou Saul zijn, die achter hem aan kwam.

Nu had hij nog niet werkelijk gezien wat hij voor zijn vijanden verlangde. Hij had de overwinning nog niet werkelijk gezien, maar hij zegt:

Want Hij heeft mij gered uit alle nood; mijn oog heeft de val van mijn vijanden gezien.

PSALMEN 54:9

Met zijn geestesoog, het oog van het geloof, kon hij zien dat de overwinning werkelijkheid was. Die was er nog niet, maar bedenk:

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

HEBREEËN 11:1

Door geloof kon hij het zien, hoewel het nog niet was gebeurd, omdat hij wist dat God aan zijn kant stond. En God zou niet alleen David ondersteunen, maar ook degenen die hem ondersteunden. In vers 4 staat:

Zie, God is mijn Helper, de Heere is onder hen die mijn ziel ondersteunen.

PSALMEN 54:6

Dat zouden de vierhonderd mannen zijn die met David op de vlucht waren. Ze steunden hem. Ze gaven hem morele steun, bemoediging en hulp. Hij zegt: „De Heere is met die mannen, maar Hij is niet met die andere mannen die mij achtervolgen, en ook niet met deze Zifieten die mij aan mijn vijanden uitleveren.”

22

Beproevingen ontvluchten of erdoor veranderen

Laten we nu naar Psalm 55 gaan. Dit is een beschrijving van goddeloze mensen en er staan twee vervloekingen in. We hebben deze psalm niet als een vervloekingspsalm bestudeerd, omdat het niet helemaal een vervloekingspsalm is. Er staan maar twee

verzen in waarin vervloekingen worden afgeroepen. Beide zijn gebaseerd op verhalen uit het Oude Testament. Het zijn vers 9 en vers 15. We zullen erover praten wanneer we bij die verzen komen.

Neem mijn gebed ter ore, o God, en verberg U niet voor mijn smeekbede. Sla acht op mij en antwoord mij. Ik dwaal rusteloos rond in mijn klacht en maak misbaar vanwege het roepen van de vijand en de onderdrukking door de goddeloze. Zij storten onrecht over mij uit en haten mij in hun woede. Mijn hart krimpt in mijn binnenste ineen en de verschrikkingen van de dood hebben mij overvallen. Vrees en beven komen over mij en huiver overweldigt mij.

PSALMEN 55:2-6

Hij heeft zijn situatie beschreven. Met andere woorden, het is nogal beangstigend.

Daarom zeg ik: Och, gaf iemand mij vleugels als van een duif! Ik zou wegvliegen naar waar ik blijven kon.

PSALMEN 55:7

Hoe vaak wensen wij niet dat we vleugels hadden om van onze situatie weg te vliegen. Er is een reden waarom God ons geen vleugels als van een duif heeft gegeven. Hij wil niet dat we uit sommige van deze situaties kunnen wegvliegen. Deze situaties zijn bedoeld om ons te veranderen, om ons veranderingen te laten doormaken. Over de goddeloze mensen die in vers 19 worden beschreven, wordt onder andere gezegd dat zij geen veranderingen doormaken. Ze veranderen niet. Een van de redenen is dat ze soms inderdaad hun vleugels uitslaan en van hun problemen wegvliegen.

Iemand met wie ik in mijn leven te maken heb gehad, maakte dit heel duidelijk. Toen deze persoon een tiener was, verplichtten de ouders diegene namelijk nooit iets te doen, en die persoon ging al jong het huis uit. Iedere keer dat diegene ergens in de problemen kwam, belde die persoon de ouders en stuurden de ouders geld. Die persoon kon dan vertrekken, naar een nieuwe situatie gaan waar geen problemen

waren, en opnieuw beginnen. Wanneer daar door de levenswijze van die persoon problemen ontstonden, kreeg diegene meer geld van pa en ma en vertrok weer. Die persoon had dus vleugels. In feite vloog diegene in de meeste gevallen ook echt met dat geld, dus het was letterlijk. Die persoon had de vleugels van een duif om uit de problemen weg te vliegen.

Omdat het voor die persoon gemakkelijk was om uit moeilijke situaties weg te vliegen, veranderde diegene nooit. Die persoon hoefde nooit te leren omgaan met de problemen in het eigen leven die steeds opnieuw tot crises leidden. Daarom vreesde die persoon God nooit. Diegene maakte nooit veranderingen door.

Maar David zelf heeft niet de mogelijkheid om weg te vliegen. God kortwiek ons soms en zorgt ervoor dat we niet uit onze problemen kunnen ontsnappen. We verlangen naar een mogelijkheid om ergens verlichting te vinden van de huidige druk en beproevingen. Maar we kunnen nergens heen en moeten er gewoon dwars doorheen. Ze zijn er om ons te helpen, zodat wij veranderen. Beproevingen zijn bedoeld om ons te veranderen. Maar degenen die erin slagen aan hun beproevingen te ontsnappen, veranderen niet en komen daardoor niet dichterbij God. Dat zullen we in vers 19 zien.

Hij zegt:

Daarom zeg ik: Och, gaf iemand mij vleugels als van een duif! Ik zou wegvliegen naar waar ik blijven kon. Zie, ik zou verwegzwerven, ik zou overnachten in de woestijn. Sela Ik zou mij haasten zodat ik zou ontkomen aan de rukwind, aan de storm.

PSALMEN 55:7-9

23

Vervloeking over vijanden en verraders

Verslind hen, Heere, verwar hun taal, want ik zie geweld en onenigheid in de stad.

PSALMEN 55:10

Dit is een van de vervloekingen in deze psalm.

‘Verdeel hun tongen’ verwijst waarschijnlijk naar wat er bij de toren van Babel gebeurde. Daar verdeelde God de talen van de mensen, zodat ze elkaar niet konden verstaan. Ze spanden samen tegen Gods bedoelingen. Daarom dreef God hen uiteen door verwarring onder hen te veroorzaken en ervoor te zorgen dat ze niet met elkaar konden spreken en communiceren. In feite vraagt hij of iets dergelijks zal gebeuren met zijn vijanden, die hun krachten tegen hem bundelen. Hij wil dat ook zij in zo’n verwarring en onderlinge strijd terechtkomen.

Vers 10:

Die omringen haar op haar muren, dag en nacht; onrecht en onheil zijn binnen in haar.

PSALMEN 55:11

Dat wil zeggen: rondom de stad, op haar muren.

Enkel verderf is binnen in haar; list en bedrog wijken niet van haar plein.

PSALMEN 55:12

Immers, het is geen vijand die mij hoont, anders zou ik het verdragen hebben; het is niet mijn hater die zich tegen mij verheft, anders zou ik mij voor hem verborgen hebben. Maar u bent het, o sterveling, als mijn gelijke, mijn leidsman en mijn bekende. Wij die zeer aangenaam en vertrouwelijk met elkaar omgingen, wij wandelden in gezelschap van velen naar Gods huis!

PSALMEN 55:13-15

Nu zegt hij in feite: degene die zich tegen mij keerde, was helemaal niet degene van wie ik het verwachtte. Het leek een beetje op Judas, een van Jezus' vrienden, die zich tegen Hem keerde. David zei: 'Het was niet alsof het een van mijn vijanden was. Als dat zo was geweest, had ik geweten dat ik die kerel moest ontwijken. Ik zou mij verborgen hebben. Ik zou het hebben kunnen verdragen.' Het is niet zo moeilijk om het te verdragen wanneer je weet dat de man die je aanvalt, de kerel is van wie je dat verwachtte. Maar wanneer het iemand is die je vertrouwd — een vriend, je gelijke, iemand die je kende en met wie je zelfs samen God aanbad — is het anders. Wij gingen vroeger in goede verbondenheid samen naar de kerk, maar nu heeft hij zich tegen mij gekeerd en mij te grazen genomen.

Daarom spreekt hij in vers 15 deze vervloeking uit:

Laat de dood hen als een schuldeiser overvallen, laat hen levend in het graf neerdalen; want kwaad heerst in hun woning, in hun binnenste.

PSALMEN 55:16

Letterlijk: 'Laat hen levend neerdalen in Sheol.' Dat zou een verwijzing kunnen zijn naar de opstand van Korach. Daarbij kwamen Korach, een Leviet, en verscheidene mensen die bij hem waren in opstand tegen het gezag van Mozes en Aäron. De aarde opende zich en verzwoeg hen in de kuil. Ze daalden levend neer in Sheol, zoals later over hen werd gezegd. Dus dat is waarschijnlijk waar hier naar wordt verwezen. Met andere woorden: laat het lot van deze mensen die tegen David in opstand komen, hetzelfde zijn als het lot van hen die tegen Mozes in opstand kwamen. Mozes was een andere leider van God die door de goddeloosheid van de mensen om hem heen moeilijkheden met hen had.

24

Gebed, steun en de noodzaak van verandering

Ik echter, ik zal tot God roepen en de HEERE zal mij verlossen. 's Avonds, en 's morgens, en 's middags zal ik klagen en kermen, en Hij zal mijn stem horen.

PSALMEN 55:17-18

Hier noemt hij drie momenten per dag waarop hij zal bidden: 's avonds, 's morgens en 's middags. Maar in Psalm 119, vers 164, staat:

Ik loof U zeven maal op een dag om Uw rechtvaardige bepalingen.

PSALMEN 119:164

Gebed en lofprijzing maakten dus regelmatig deel uit van zijn dag. Blijkbaar maakte hij drie keer per dag tijd vrij om te bidden en zeven keer per dag om God te prijzen. Hij was dus behoorlijk druk met zijn godsdienstige oefeningen.

Hij zegt:

Hij heeft mijn ziel in vrede verlost van de strijd tegen mij, want met velen waren zij tegen mij.

PSALMEN 55:19

De gebruikte Engelse vertaling luidt hier 'there were many with me', waarop de volgende uitleg van de spreker berust; de HSV heeft daarentegen 'met velen waren zij tegen mij'. God zorgde wel voor enige steun. Bedenk dat Elisa tegen zijn dienaar zei:

Er zijn er meer met ons dan tegen ons, waarmee hij bedoelde dat de engelen die God aan onze zijde heeft gesteld, groter in aantal en machtiger zijn dan onze vijanden.

In vers 19 staat:

God zal horen en hen vernederen — Hij, Die van oudsher troont — Sela omdat bij hen geen enkele verandering is en zij God niet vrezen.

PSALMEN 55:20

Nu wordt er over de goddeloze mannen gezegd:

Omdat er bij hen niets verandert, hebben ze geen ontzag voor God.

Ze veranderen niet. Sommige mensen weigeren gewoon te veranderen. God zet hun leven onder druk, maar op de een of andere manier weten ze zich daar steeds uit te wringen. Ze komen nooit op het punt waarop ze enige vrees voor God of enige relatie met God ontwikkelen. Want de druk die Hij op hen legt om hen naar Hem toe te drijven, weten ze op de een of andere manier te ontglippen, zodat ze niet hoeven te veranderen.

25

Moab als beeld van een onveranderd leven

Dit is een beschrijving van Moab die in het boek Jeremia, hoofdstuk 48, wordt gegeven. Jeremia geeft ons een interessant beeld van Moab. Jeremia 48:11 zegt:

Moab is vanaf zijn jeugd zonder zorgen geweest, en heeft als wijn op zijn droesem stilgelegen. Het is niet van het ene vat in het andere overgegoten: het is niet in ballingschap gegaan. Daarom heeft het zijn smaak behouden en is zijn geur niet veranderd.

JEREMIA 48:11

Waar gaat dat over? Het gebruikt de wijnbereiding als beeld. Wanneer men het druivensap liet bezinken, moesten de schillen en dergelijke eruit worden gefilterd. Het ging eigenlijk om het bezinksel, het bittere deel van de druif dat de smaak van de wijn

niet ten goede kwam. Dat deed men door de wijn van het ene vat in het andere te gieten, dus van de ene kruik of pot in de andere, en het bezinksel achter te laten. Men liet de wijn rusten, zodat het bezinksel naar de bodem zakte. Daarna goot men de wijn over en zeefde men het bezinksel er opnieuw uit. Dit overgieten van de ene kruik in de andere was de manier waarop men de wijn zuiverde, zodat de smaak ervan beter werd en steeds meer van dat bezinksel uit de wijn werd verwijderd.

Hij zegt dat Moab lijkt op iemand die op zijn droesem, of bezinksel, is blijven liggen. Ze zijn niet van fles tot fles overgegoten, wat betekent dat ze niet in gevangenschap zijn gegaan. Ze hebben in vrede geleefd. Ze hebben het gemakkelijk gehad. Hun omstandigheden hebben hen nooit gedwongen enige ontbering te doorstaan. Ze zijn nooit in gevangenschap gegaan. Het is alsof ze nooit gedwongen zijn van de ene plaats naar de andere te worden overgegoten. Daarom zit het bezinksel nog steeds in hen. Hun smaak is nooit beter geworden. Hun smaak is nooit veranderd. Omdat er bij hen geen veranderingen zijn, vrezen ze God niet. Dus zegt God: 'Ik ga iemand sturen om hun flessen omver te duwen en hen in gevangenschap te voeren.'

In Psalm 55, opnieuw, vers 20 tot en met 23, staat:

Hij slaat zijn handen aan wie vrede met hem had, hij ontheiligt zijn verbond. Zijn mond is gladder dan boter, maar zijn hart wil strijd; zijn woorden zijn zachter dan olie, maar het zijn getrokken zwaarden. Werp uw zorg op de HEERE, en Híj zal u onderhouden; Hij zal voor eeuwig niet toelaten dat de rechtvaardige wankelt. Maar U, o God, U zult de mannen van bloed en bedrog doen neerdalen in de put van het verderf; zij zullen nog niet de helft van hun dagen bereiken. Ik echter vertrouw op U.

PSALMEN 55:20-23

Die man was dus een huichelaar. Hij sprak mooie woorden, maar in werkelijkheid had hij moorddadige bedoelingen.

Helaas zijn de laatste paar minuten van deze lezing niet opgenomen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Psalmen 47:2-10
- Psalmen 47:4
- Psalmen 47:2
- Psalmen 47:9
- Psalmen 47:3
- Psalmen 47:5
- Psalmen 47:6
- Psalmen 68:3
- Psalmen 47:7-8
- 1 Korinthe 14:15
- Psalmen 47:8
- Psalmen 47:10
- Jakobus 2:19
- Psalmen 48:2-3
- Mattheüs 5:35
- Mattheüs 5:14
- Galaten 4:26
- Psalmen 48:15
- Psalmen 48:4
- Psalmen 48:5-8
- Psalmen 48:9
- Psalmen 44:2
- Psalmen 48:10-11
- Psalmen 48:12
- Psalmen 48:13-15
- Psalmen 49:2-4
- Psalmen 49:4-10
- 1 Petrus 1:18-19
- Psalmen 49:11
- Psalmen 49:12-14

- Psalmen 49:15
- Psalmen 49:16
- Psalmen 49:17-18
- 1 Timotheüs 6:7
- Psalmen 49:18-21
- Habakuk 2:14
- Psalmen 50:1
- Psalmen 50:2
- Psalmen 50:3
- 2 Thessalonicenzen 1:8
- Psalmen 50:4
- Psalmen 50:5
- Lukas 22:20
- Psalmen 50:7-10
- Psalmen 50:11
- Psalmen 50:11-12
- Psalmen 24:1
- Psalmen 50:13
- Psalmen 50:14
- Psalmen 50:16
- Psalmen 50:16-18
- Psalmen 50:19
- Psalmen 50:20-21
- Prediker 8:11
- Psalmen 50:21
- Psalmen 50:21-23
- Mattheüs 24:48-51
- Psalmen 50:22
- Psalmen 52:2
- 1 Samuel 21:9
- 1 Samuel 22:13
- 1 Samuel 22:14-15
- Psalmen 52:3-11
- Psalmen 54:2

- Psalmen 54:3-5
- Psalmen 54:5
- Psalmen 54:9
- Hebreëën 11:1
- Psalmen 54:6
- Psalmen 55:2-6
- Psalmen 55:7
- Psalmen 55:7-9
- Psalmen 55:10
- Psalmen 55:11
- Psalmen 55:12
- Psalmen 55:13-15
- Psalmen 55:16
- Psalmen 55:17-18
- Psalmen 119:164
- Psalmen 55:19
- Psalmen 55:20
- Jeremia 48:11
- Psalmen 55:20-23

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.